

**ДАМЯН ДАМЯНОВ
СЛУЧАЙНА СТРАНИЦА,
ПОПАДНАЛА НЕ НА
МЯСТОТО СИ**

Част 12 от „Не мога без вас!“

chitanka.info

Дотук като че ли свършват мъртвите и започват живите. Но само тия ли са майсторите, които са ме омагьосвали със словото си? Не, разбира се! Много повече са те, свидните на сърцето ми. Десетки са, стотици са, безброй са. Поети и белетристи. Весели и тъжни. Нashi и чужди. Съвременни и стари. Мъртви и живи. Четят нямат. Кой е големият между тях и кой — малкият? Кой — великият и кой — незначителният? Това може да каже само времето...

Големият е може би вече мъртъв, жив или пък още нероден. Много вярно е „Предсказанието“ на Павел Матев:

*Ще се яви една комета,
голям поет ще се роди.
И той от днешните поети
ще вземе по един мотив.
Ще ги вплете във пъстра гама
с необичайна простота.
И ще узнаем удивени.
че тук, където сме родени,
светът е много по-богат...*

Някой друг или пак този поет, не помня, бе казал, че може би „големият е между нас“! И това е самата истина! Никой не знае кого ще възкреси и кого ще погребе времето.

Искам да назова това време с хиляди имена. На поети и на разказвачи, на българи и на небългари, на хора, чието слово ме е възвисявало и трогвало, учило и заклевало. Но не смея. Все някого ще забравя, все нечие име ще пропусна.

Затова ще затворя тази част от книгата си само с две имена. Имената на тези, които са ми дали най-много през последните десет години. Два върха. Единият — в поезията, другият — в белетристиката: Атанас Далчев и Константин Константинов.

Благодаря ви, незабравими мои!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.